

ΘΡΑΚΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

1492

ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ

ΤΟΥ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΤΗΣΙΑΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ

ΤΗΣ 12ης ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

1920

Κύριοι.

Γνωστά τυγχάνουσιν εις πάντας τοὺς Θράκας τὰ γεγονότα τῆς διαρρησάτης πενταετίας καθὼς καὶ τὰ ὀλέθρια ἀποτελέσματα ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ Θράκης τὰ ὅποια ἐπέφερον ἡ ἐκτέλεισις τοῦ σατανικοῦ προγράμματος τῶν Νεοτούρκων μὲ τὴν ἐλπίδα ἔξουτώσεως τοῦ ὁμογενοῦς στοιχείου. Δὲν θὰ ἐνδιατρίψωμεν οὔτε ἐπὶ τῶν ἀπηνῶν διωγμῶν, οὔτε ἐπὶ τῶν παρανόμων διαρκῶν φορολογιῶν, οὔτε ἐπὶ τῆς λεγομένης στρατολογίας τῶν ἡμετέρων, διότι ὅλα ταῦτα ἀποτελοῦν μέρος τοῦ σχεδίου τοῦ ἀποσκοποῦντος τὴν ἔθνικὴν ἐκμηδένισιν τῶν ὁμογενῶν, τὴν ὑλικὴν αὐτῶν καταστροφὴν καὶ τὸν θυσιασμόν τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας ὑπὲρ τῆς Νεοτουρκικῆς ἰδέας καὶ ὑπὲρ ἀκόπου πλουτισμοῦ τῶν μέχρι γῆθὺς τυράννων μας. Ἀφήνομεν εἰς τὴν ἱστορίαν τὴν ἀναγραφὴν τῶν πικρῶν ἡμερῶν, ὡς διήλθομεν καὶ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν ἱστορικὸν τὴν ἐκτίμησιν τῶν δοκιμασιῶν ὡς ὑπέστημεν.

Ἄμα τῇ ἀναχωρῇ πρώτῃ σκέψις τῶν ἐναπομεινάντων Θρακῶν ὑπῆρξεν ἡ ἀνασύστασις τῶν Ἑλληνικῶν κοινοτήτων, ἡ τακτικὴ λειτουργία τῶν ἐκπαιδευτηρίων αὐτῶν καὶ ἡ ἀνασυγκροτήσις τῶν διαφόρων Ἑλληνικῶν σωματείων, τῶν ἐν νεκροφανείᾳ διατελοῦντων ἐπὶ ὀλοκλήρον πενταετίαν. Ζωηρὰ καὶ εὐγενὴς ἀμιλλα ἤρξατο ἐκδηλουμένη μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων Θρακῶν καὶ τῶν κοινοτήτων αὐτῶν πρὸς ὅσον ἔνεστι ταχύτεραν ἐποπλώσιν τῶν πληγῶν ἐκάστης κοινότητος ἀνέθετε διαρκῶς πρὸς τοὺς ἐνταῦθα παρεπιδημοῦντας συμπατριώτας τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων γενέσθαι ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων, μερικῶς μὲν πρὸς ἐκπαιδευτικὴν ἐξοικονόμησιν ἐκάστης, γενικῶς δὲ πρὸς οἰκονομικὴν ἀνόρθωσιν καὶ ἔθνικὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἴλης χώρας. Αἱ μεμονωμένοι ἐνέργειαι ἄνευ ὀρισμένης κατευθύνσεως δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἀποφέρουν τὰ προσδοκώμενα ἀποτελέσματα· ἐγεννήθη ἀμέσως ἡ σκέψις ὅτι ἡ δρᾶσις ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς Θράκης ὄφειλε νὰ παρουσιάζεται ἐνιαίᾳ μὲ τὴν πεποιθῆσιν ὅτι μὲ μεγαλειότερον βαρῦτητα καὶ κύρος θὰ περιεβίλλοντο τὰ διενεργούμενα ὑπὲρ ὀλοκλήρου τῆς Θράκης καὶ ἐπομένως περισσοτέρας ἐλπίδας ἐπιτυχίας θὰ προσεπόριζε πᾶν διᾶβημα σχετικὸν πρὸς τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ δικαίου. Ἡ περτωδὴς ἐξ ἄλλου κίνησις τῶν ἐπηλύδων Τούρκων Θρακῶν ὅπως διοργανώσωσιν ἐπὶ

των βάσεων του άπαισιού Νεοτουρκικού Κομιτάτου το γνωστόν σωματειακόν έξάρβλωμα «Προσά 'Ελί ή Τζάκε Τζεμιγιετί», δέν άφήκεν ήσυχον την έγκυμονουμένην σκέψιν μας και επέσπευσε την ίδρυσιν της Θρακικής 'Ενώσεως αποφασισθείσαιν υπό πλήθους περιπεδημούτων Θρακίων συγληθέντων έν τή αίθούση ταύτη την ήην Φεβρουαρίου παρελθόντος έτους. Σχέδιον κανονισμού ύποβλήθη έν την έπομένην Κυριακήν έπιγραφίσθη υπό της Γεν. Συνελεύσεως, την μεθεπομένην δέ έγένοντο αί άρχιπρεσία προς άνάδειξιν δωδεκαμελούς Διοικ. Συμβουλίου συμφώνως τώ Κανονισμώ.

Τό Δ. Συμβούλιον του κέντρου της Θρακικής 'Ενώσεως αποτελείσαν οί έξής:

Ή Α. Σ. ό Μητροπολίτης Σελευκίας κ. Γερμανός, πρόεδρος

ό κ. Ξεν. Ζώτος α' αντιπρόεδρος

ό κ. Φιλ. Μανουηλίδης β' αντιπρόεδρος

ό κ. Μιλτ. Σταμούλης ταμίας

ό κ. Γ. Φλωριδης Γεν. Γραμματεύς

ό κ. Παντ. Λαμπαδάρις Ειδ. Γραμματεύς

και οί κύριοι Στέφ. Ναρλής, Περ. Κουρτιδης, Λεων. Μπάλτας, Ίωακείμ Λάγιας, 'Αλέξ. Πασχαλίδης και Κώτσος Μημήκου σύμβουλοι.

Τό συμβούλιον τούτο, Κύριοι, λαμβάνει σήμερα την τιμήν όπως λογοδοτήση πρό ύμών και ύποβάλη δι' έμού έκθεσιν των πεπραγμένων καθ' όλον τό έτος.

Το σχετικόν άρθρον της Θρακικής 'Ενώσεως διαγράφει σαφώς τον σκοπόν αυτής αποβλέποντα κυρίως εις την έξυτηρήθειν των άρμοδιών προς άνόρθωσιν της Θράκης από κοινωνικής, κοινοτικής, εκκλησιαστικής και οικονομικής άπόψεως και προς έννικην αυτής άποκατάστασιν. Ή εύδοκωσις του περιεκτικού τούτου σκοπού άπαιτεί την κατάστρωσιν προγράμματος εργασίας πολυσχιδούς και προ παντός έπειγουσής. Κατά τάς πρώτας άκόμη συνεδριάσεις τό Δ. Συμβούλιον κατενόησεν ότι την προσγενομένην απτω τιμήν υπό της Γεν. συνελεύσεως όφειλε νά έξοφλήση δια δραστηριότητος μη έπιδεχομένης άναβολάς. Πρώτον μέλημα ήμών ύπέθεξεν ή διοργάνωσις τμημάτων ανά τά διάφορα κέντρα της Θράκης· έπρεπε τούτέσι νά έχωμεν σαφή γνώσιν της έσωτερικής καταστάσεως της χώρας από οικονομικής, εκπαιδευτικής και κοινοτικής άπόψεως, όπως εκτιμήσωμεν συνολικώς τάς άνάγκας και κατοπιν άποταυθόμεν δι' έκθέσεων, ύπομνημάτων και στατιστικών όσον τό δυνατόν άκριβών ότου δεϊ, έκζητηόντες την υλικήν και ήθικην άρωγήν των ίδιων.

των πρὸς διόρθωσιν πολλῶν ὄχι κακῶς, ἀλλὰ κάκιστα κειμένων. Ἐντὸς δύο μηνῶν συνεπέζησαν περὶ τὰ 20 τμήματα ἐντὸς τῆς Ἄνατολ. Θράκης εἰς τὰ ἑξῆς κέντρα : Ἐν Μέραις, Σηλυβρία, Καλλικρατία, Μ. Τσεκμετζέ, Παιδεσφ, Αὔδημιφ, Γανοχώροις, Μυριοφύτω, Περιστάσει, Καλλιπόλει, Κεσσάνη, Οὐζοῦν Κιοπροῦ, Μαλγάροις, Τυρολόφ, Λουλέ Βουργιζ, Βαβὰ Ἐσ-ῆ, Βιζύη, Σκετσιφ, Ἀδριανουπόλει καὶ 40 Ἐκκλησίαις. Τὸ Δ. Συμβούλιον ἐκάστον τμήματος ὀριζόμενον πενταμελές ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ ἐξελέγετο ὑπὸ τῶν Δοικ. Συμβουλίων τῶν λοιπῶν σωματείων τῆς πόλεως ἐκείνης, ὅπου δε ἐλλείπει σωματεῖον τὸ τοιοῦτον δὲν ἦτο δυνατόν, συνερχόμενοι οἱ πολῖται μετὰ τῆς ἐφοροδημογεροντίας ἀνεδείκνυον διὰ ψήφου τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ τμήματος, ἐγκρινόμενον ὑπὸ τοῦ Κέντρου. Εἰς συνεχῆ ἐταφῆν μετὰ τῶν τμημάτων εὐρισκόμενοι φρονοῦμεν ὅτι εἶχομεν πιστὴν εἰκόνα τῶν διατρεχόντων ἐν Θράκῃ, τὸ ὅποιον μᾶς ἐτέτρψε νὰ προβλέψομεν ἀρκετὰ τῶν μετέπειτα συμβάντων. Τὸ μακροχρόνιον τῆς ἀνακοχῆς καὶ ἡ ἀνοβλιζομένη παρὰ τὰς συντόνους προσπάθειάς μας τιμωρία, ἢ τοῦλάχιστον ἀπομάκρυνσις τῶν κακοῦργων ἀπὸ τὰ κέντρα τῆς καταστροφῆς των, ἐξεθράουναν ἐπικινδύνως αὐτούς· αἱ ἐκθέσεις τῶν τμημάτων γέμουσαι νέων καταδυναστεύσεων καὶ πολλῶν φόνων ἐπέβαλον τὴν σύνταξιν νέου μαρτυρολογίου· περιλήψεις τῶν ἐρχομένων ἐκθέσεων καὶ τῶν καταγγελομένων ἐκτρόπων διεβιβάζομεν ὅπου δεῖ, ἀπαιτοῦντες καὶ ἐκλιπαροῦντες σύντονον καὶ σύντομον τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων· εἰς τὰς ἐνόλους καὶ φρονικὰς ἐπιδείξεις ἀντετάξαμεν εἰρηνικώτατα διαβήματα δι' ἐκκλήσεων πρὸς τοὺς ἰσχυροὺς συμμάχους τοὺς ἀναλαβόντας τὴν ἀτόδοσιν ἐκάστῳ τοῦ δικαίου αὐτοῦ· παραλλήλως διεβιβάζομεν δι' ἐγκυκλίων πρὸς τὰ τμήματα ἡμῶν τὰς ἐπισήμους ὑποσχέσεις περὶ αἰσίας καὶ ταχείας λύσεως συνιστώντες ἡρεμίαν καὶ ἀτάραχον ἀναμονήν. Παρουσιασθείσης τῆς ἀνάγκης ὅπως διαφωτισθῶμεν περὶ γενομένων ἐκτρόπων ἐν τῇ περιοχῇ Κεσσάνης καὶ Οὐζοῦν Κιοπροῦ, ἐπεφορτίσθη πρὸς ἐξέτασιν καὶ ὑποβολὴν τῆς σχετικῆς ἐκθέσεως ὁ φίλος ἑταῖρος καὶ διεκθύνων τῆς Θρακικῆς Ἐνώσεως κ. Παντολέων Λαμπαδάρης. Εἶχεν ἐπίσης τὴν τύχην τὸ Δ. Συμβούλιον νὰ ἔχη ἀρκετὰς ἐκθέσεις περὶ τῆς δράσεως τῶν τμημάτων καὶ περὶ τῆς γενικῆς καθόλου καταστάσεως τῆς Θράκης ὑποβαλλομένης ὑπὸ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ μελῶν ταξειδεόντων συχνάκις εἰς τὰς πατρίδας αὐτῶν διὰ προσωπικὰς τῶν ἐργασίας.

Πρὸ μηνος καὶ πλέον ἰδιαιτέρως ἀπησχόλησε τὸ Δ. Συμβούλιον ἡ ὄψανσις τῶν τμημάτων ἐπὶ νέων βάσεων μὲ ἰδιαιτέρους τοι-

κοῦς κανονισμοῦς, παρέχοντας ἐλπίδας προσηγουτέρου προσηγο-
λισμοῦ πρὸς τὴν δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν. Ἐκέρθημεν ὁμο-
υα ἔπρεπε νὰ ἀναβάλωμεν πᾶσαν μελέτην περὶ τοιαύτης ἀποφάσεως
κατόπιν τῆς δικαίας λύσεως τοῦ Θρακικοῦ ζητήματος ὑπὸ τῆς Συν-
διασκεφῆως, περὶ τῆς αἰσίως ἐκβάσεως τῆς ὁποίας ἡμεῖς τοῦλάχιστον
οὐδένα λόγον ἀμφιβολίας ἔχομεν.

Οἱ Ἕλληνες τῆς Θράκης οὐδέποτε θὰ λησμονήσωσι ποῖον καὶ
πόσον φρόν ἐννομοσύνης ὀφείλοισιν εἰς τον σωτήρα τῆς φυλῆς
μας, ὁ ὁποῖος οὐ μόνον ἀνύψωσε καὶ κατέστησε τὴν Ἑλλάδα φίλην
καὶ σύμμαχον τῶν μεγάλων τῆς Γῆς, ἀλλὰ καὶ ἐπαύερε τὴν Ἑλ-
ληνικὴν Ἐλευθερίαν ἐκεῖ ὅπου αἰῶνες δουλείας κατεπάτησαν αὐτὴν
καὶ διηρηκῶς εἰργάσθησαν πρὸς ἐκρίζωσιν αὐτῆς.

Ἡ ἐργασία τῶν τμημάτων κατεδείχθη πολῦτιμος καθ' ὅλον τὸ
ἔτος καὶ ἐν παντὶ ζητήματι. Ταῦτα ἀπέσπασαν εὐλόγως τὴν βι-
θεῖαν ἐπιτήρησιν τοῦ ἡμετέρου Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐφάνη-
σαν ἀντάξια τοῦ ἔθνους τῆς ἀποστολῆς τῶν. Ἄν μερικὰ ἐξ αὐτῶν
κλιθευτέρησαν εἰς ἐργασίαν ἐφ' ἀμύλλον τῶν ἄλλων ἀποδοτέον τοῦτο
εἰς τὸ δύσκολον τῆς ἐπικοινωνίας, διότι εὐρέθησαν ἀπομακρυσμέ-
να τοῦ κέντρου.

Τὰς μετὰ τῶν διαφόρων κέντρων σχέσεις τῆς Θρ. Ἐνώσεως, κα-
θὼς καὶ τὰ ἐκ τῶν σχέσεων τούτων ἀπορρέουσιν ἀποτελέσματα
διατροῦμεν εἰς τρία κεφάλαια: Α'. Οἴκουμενικὸν Πατριαρχεῖον. Β'.
Ἐπιτροπεῖα ἀλυτρώτων καὶ Πανθρακικὴ Ἐνωσις καὶ Γ'. Ἑλληνικαὶ
ἐπίσημα Κέντρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Σχέσεις μετὰ τοῦ Οἰκ. Πατριαρχείου.

Τὸ Διοκ. Συμβούλιον ἄρα τῇ ἀναδειξει αὐτοῦ ἐθσώρησεν ἐπι-
βαλλόμενον καθῆκον νὰ φέρῃ εἰς γνῶσιν πάντων τῶν Κέντρων καὶ
πολλῶν ἐκ τῶν σωματείων τὴν ἰδρυσιν τῆς Θρ. Ἐνώσεως, τὸν σκο-
πὸν αὐτῆς καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ Συμβουλίου ὅπως εὐρίσκηται ἐν
στενῇ ἐπαφῇ μετὰ τῶν Κέντρων πρὸς εὐδοκίαν τοῦ σκοποῦ καὶ
παντός ἐν γένει ἐθνικοῦ ζητήματος. Σωρεία ἐπιστολῶν ἀποπνευ-
σῶν αἰσθημα ἀλληλεγγύης μετὰ τῶν θερμοτέρων εὐχῶν κατέφθα-
νε εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Θρ. Ἐνώσεως. Τὰ Ἐπίσημα Κέντρα μετὰ
πολλῆς ἀβρότητος ἠχλήθησαν τὰ δέοντα. Μόνον τὸ Οἴκουμενικὸν
Πατριαρχεῖον, ἀγνοοῦμεν διὰ ποίους λόγους, μᾶς ἀπηξίωσε παρ

ἐλπίδι ἀπαντήσεως καὶ τῶν τυπικῶν εἰγῶν, δι' ὧν εἶθισται νὰ κατο-
χευοῦνται ὁ σκοπὸς, παντός Ἑλληνικοῦ σωματείου. Ὁρολογουμένως ἡ
τοιαύτη σείσις τοῦ Ἀνωτάτου παρ' ἡμῖν Ἐθνησκευτικοῦ Κέντρου ἐξέ-
νισε τὸ Δ. Συμβούλιον, διότι ἦτο εὐνόητον ὅτι ἡ δριῆσις τῆς Ἐθνικῆς
Ἐνώσεως ἐπὶ πλείστον σημείων συνέπιπτε μετὰ τῆς ὑπὸ τῶν Πα-
τριαρχείων διενεργουμένης καὶ ἐπομένως ἰσχυροὶ λόγοι ἐπέβαλλον
ἂν οὐχὶ τὴν σπουδασίαν πάντως ὁμῶς τὴν συντίληψιν τῆς Μεγά-
λης Ἐκκλησίας πρὸς εὐδόξαις τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ μας. Παρὰ ταῦ-
τα δὲν ἀπεδειλιάσαμεν, ἀπεβλήσαμεν πρὸς τὸν σκοπὸν καὶ ἐχωρή-
σασμεν ἐπὶ τῷ ἔργῳ μὲ τὴν πεποιθῆσιν ὅτι ἡ ἐργασία μας θὰ ἐπιού-
ρη τὴν ἐκτίμησιν καὶ τοῦ κέντρου τούτου. Ἐν τῷ μεταξύ ἐγένετο
ἀναγκὴ ὅπως τριμελῆς ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ Δ. Συμβουλίου ἐπισκεφθῆ
των ἐκ τοῦ Ποσειονοῦ τότε ταξιδίου ἐπιστρέψαντα Σεβασμιώτατον
Τοποτηρητὴν καὶ ὑποβίβη τὴν ἀποφιν τοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τοῦ ὅς
μὴ ὄφειλε δημιουργηθέντος ζητήματος Μητροπολίτου Μετρῶν.
Ὁ Ἅγιος Τοποτηρητὴς δὲν παρέλειψε νὰ ἐπιδείξῃ πολὺ ἐνδιαφέρον
ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Ἐνώσεως. Ὅταν ὁμῶς ὑπεμνήσθη τῇ Δ. Σε-
βασμιότητι ὅτι ἡ Ἐνωσις δὲν ἠτύχησεν εἰσεῖν νὰ τύχῃ ἀπαν-
τήσεως ἐκ μερῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἐξεπλάγη διὰ
τὴν τοιαύτην ἀδικαιολόγητον καθυστέρησιν, ἐξέφρασε «τὴν εὐχαρι-
στησίαν τῆς ὅτι τοῦτο ἐγένετο ἐν ἀλλοιῶσι τῆς» καὶ ὑπεσχέθη ὅτι
ἀγέσως θὰ δώσῃ διαταγὴν πρὸς ἀποστολὴν τῆς σχετικῆς ἀπαντή-
σεως, ἢ ὅποια ἄχρις ὧρας καθυστερεῖ.

Ἐλθόμεν εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐκλογῆς Ἐθνικῶν Συμβούλων. Τὸ
Δ. Συμβούλιον τῆς Ἐθ. Ἐνώσεως μετὰ ὄριμον σκέψιν ἀπεφάσισεν
ὅπως διὰ σχετικοῦ ὑπομνήματος ὑποβληθέντος τῷ Οἰκουμενικῷ
Πατριαρχεῖῳ ἐκθέσῃ τοὺς λόγους, δι' οὓς ἐπεβάλετο ἡ συμμετοχὴ
τῶν Ἐπαρχιῶν πρὸς ἀναδείξιν Ἐθνικῶν Συμβούλων. Οἱ κυρίως
λόγοι οἱ παρορησαντες ἡμᾶς ὅπως ὑποβάλλωμεν τὴν ἀξίωσιν πα-
ροχῆς ψήφου εἰς τὰς Ἐπαρχίας, ἀπέρρευσαν ἐκ τῆς τάσεως ἡ ἡς
ἐπεκράτησε τότε ἐν τοῖς Πατριαρχείοις πρὸς ἀποστολὴν τῶν Ἐ-
θνικῶν Συμβούλων εἰς τὰ κέντρα τῆς Συνδιασκέψεως. Δὲν ἀρνού-
μεθα ὅτι μία τοιαύτη ἀποστολὴ ἐκ μερῶν τοῦ Ἀλυτρώτου Ἑλληνι-
κοῦ εἶναι δυνατόν νὰ μείνῃ ἀκαρπὸς καὶ νὰ μὴ συμβάλῃ εἰς τὸ
ἔργον ἐν τούτοις φρονούμεν ὅτι εἰς παρομοίας περιστάσεις ἐκτὸς
τῶν κατοίκων Κων/πόλεως καὶ οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀλύτρωτοι εἶχον
τὸ ἀπόλυτον δικαίωμα νὰ συμμετάσχωσιν εἰς ἐκλογὰς προσωριζομέ-
νας νὰ ἀναδείξωσι Ἐθνικὸς Συμβούλους τοιαύτης σημασίας καὶ
ὄχι — ἂν μᾶς τὸ ἐπιτρέτετε — ἐνοριακοῦς. Διμελῆς ἐπιτροπὴ τὴν φου-

ρὴν ταύτην μετέβη καὶ ἐνεχείρησεν τὸ ὑπόμνημα τῷ Ἁγίῳ Τοποτηρητῇ ἐκτελεστικῶς καὶ ἀποφαστικῶς τοῖς ἀνωτέροις λόγους. Ἡ Α. Σ. β. ὁ Τοποτηρητής εἶδε πολὺ λογικὴν τὴν ἀξίωσιν τῶν ἐπαρχιῶν, ἐπειδὴ ὁμοῦς ἡ ἡμερηθία διάταξις τῆς ἐκλογικῆς συνελεύσεως εἶχεν ἐν τῷ μεταξύ συνταχθῆ, χωρὶς γὰρ δόσση ἀπόλυτον διαβεβαίωσιν ὅτι τὸ ὑπόμνημα τῆς Θρ. Ἐνωσεως θ' ἀνεγνώσκειτο ἐν τῇ ἐκλογικῇ συνελεύσει, ἐλέμεινεν ὅπως τὸ κρατίσιμ. Ἡ ἐκλογικὴ ἐκείνη συνέλευσις δὲν ἐξελεσφόρησε. Τὸ ὑπόμνημα μίς αὖτε γὰρ ἀνεγνώσθη. Αἱ ἐπαρχίαι ὁμοῦς δὲν ἔμειναν ἀδιάφοροι πρὸς τὸν ἀγῶνα ὃν ἀνέλαβεν ἡ Θρ. Ἐνωσις πρὸς διεκδίκησιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν. Αἱ δημογεροντίαι, αἱ ἐφορίαι καὶ ὅλα τὰ σωματεῖα τῶν ἐπαρχιῶν Θρακῆς ἐπεκρότησαν τὸ διαβημὰ ἡμῶν καὶ διὰ τηλεγραφημάτων πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἠξίωσιν συμμετοχῆν εἰς τὰς ἐκλογάς. Νέα ὑπόσχεσις ἐδόθη ὅτι ἡ συγκληθισομένη ἐπιτροπὴ πρὸς ἀναθεώρησιν τῶν Ἑθνικῶν κανονισμῶν ἐπὶ τοῦ ἐκλογικοῦ θεσμοῦ θὰ ἐλάμβανεν ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς ἐπαρχίας, ἀλλὰ περιορισθέντος τοῦ κύκλου τῆς ἀναθεωρήσεως μόνον διὰ τὰς ἐνορίας τῆς Κων)πόλεως, οὐδεμίαν δυστυχῶς μέριμνα ἐπεδείχθη διὰ τὰ δικαιώματα τοῦ ἔξω τῶν τειχῶν Κων)πόλεως ἀτυχοῦς ποιμνίου.

Χρονογραφικῶς ἐξεθέσαμεν ὑμῖν τὴν ὅλην πορείαν τοῦ ζητήματος ὅπως κινήτε ὑμεῖς οἱ δικαιοῦχοι ἂν προσβῆμεν ἰσθμικῶς εἰς τὴν δημοσίευσιν τῆς γνωστῆς διαμαρτυρίας, τῆς ὁποίας τὸ δριμύ ὄρος ἐξένισε πολλοὺς καὶ ἰδίως τὸν τύπον τῆς πρωτευούσης, ὅστις ἐκακίσσε μὲν τὸ ὄρος, ἀλλὰ δὲν παρέλειπε νὰ τονίσῃ ὅτι τὸ δίκαιον ἦτο ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐρχόμεθα εἰς τὸ ζήτημα ἀρχιερατικῶν ἐπιτροπέων. Ἀλλεπάλληλοι ἐκθέσεις τῶν τμημάτων μας πολυσέλιδοι πολλὰκις ἐπραγματεύοντο ἀπὸ ἑσσάρων μηνῶν τα τεκταινόμενα ἐν Θράκῃ, τὴν ἐκθράσασιν τούτέστι τῶν ἀλλοφύλων, τὴν κατὰπτωσιν τοῦ ἠθικοῦ τῶν ἡμετέρων καὶ τοῦς σποραδικοὺς μὲν, ἀλλὰ συνεχεῖς φόνους ἐνδεικτικοὺς περὶ ἐπιδεινώσεως τῆς καταστάσεως· οἱ ἡμέτεροι εἶχον ἀνάγκην παρηγορίας καὶ ἐνθαρρύνσεως πρὸς νῆαν ἐγκωρτέρησιν· πρὸ παντὸς δὲ ἀνάγκην ὀρισμένης κατευθύνσεως. Πρώτη σκέψις καὶ ἀπόφασις τοῦ Δ. Συμβουλίου ἦτο ὅπως διὰ δικαιολογητικῆς ἐκθέσεως ζητησῆ πρὸς τὸ Οἰκ. Πατριαρχεῖον τὴν ἄριστον ἀποστολὴν τῶν Θρακῶν Μητροπολιτῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας των, ἢ ὅτου τὸ ταυτοῦτον θὰ ἦτο ἀδύνατον τὴν ἀποστολὴν ἰκανῶν ἀρχιερατικῶν ἐπιτροπέων. Ἀντιγραφὰ τῆς ἐκθέσεως ταύτης ἐστείλαμεν πρὸς τὸ ἐδῶ Κέντρον καὶ πρὸς τὰ ἐν Ἀθήναις τοιαῦτα. Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἐκί-

ρησε καὶ πάλιν σιγῆν, ὃ δὲ ἔνταίθα Ἀρχηγός δι' εὐγενεστάτης ἀληθῶς ἐπιστολῆς, ἀλλ' ἀπροσδοκίτου ὁμολογουμένως, δὲν ἐθώρησεν ἐτείγουσαν τὴν ἐκτέλεσιν τῆς μητροπολιτικῆς ἀποστολῆς, μᾶς ἀρῆκε δὲ νὰ ὑπονοήσωμεν οἱ ἐν καταλλήλῳ καιρῷ καὶ ἀρμοδίως θὰ διενεργηθοῖν τὰ δέοντα πιθανώτατα εἰς το διάβημα τοῦτο τῆς Θρ. Ἐνώσεως διειδὼν ἀμφοτέρω τὰ Κέντρα προῦθρον ἀναμιξεῶς μας εἰς ἀλλότριον καθήκοντα ἐπλητίσασμεν διασσηνίζοντες καὶ προσφορικῶς τὴν ὑφισταμένην ἀνάγκην, ἐμμένοντες εἰς τὴν ἀπόφασίν μας καὶ ἀπορριπτοντες πᾶσαν εὐθύνην διὰ τὸ ἀκέφαλον τῶν ποιμνίων ἀνικάνων τὸ πλεῖστον νὰ κρατήσωσιν ὀρισμένην κατεύθυνσιν ἀνευ ἰκανοῦ καὶ μορφωμένου θεησκευτικοῦ ἀρχηγοῦ συγκεντροῦντος κατὰ τὴν σημερινὴν περιστάσιν χρὸς νὰ ἐπιβολῆς. Κατόπιν τούτου ἀνεγνωρίσθη ἡ ἀποφίς μας, μᾶς ἐζητήθη δὲ σημεῖωμα περὶ τῶν προσόντων τῶν διαφόρων μητροπολιτῶν καὶ τῶν ἀναλόγων ἀναγκῶν τῶν ἐπαρχικῶν τῶν καὶ μᾶς ἐδόθη ἡ ὑπόσχεσις ὅτι θὰ σταλῶσιν οἱ κατάλληλοι, ἐκ τῶν ὁποίων μερικὸς ὑπεδειξάμεν καὶ ἡμεῖς ἐρωτηθέντες. Που ὁμως κατέληξαν αἱ δραστηριώταται προσπάθειαι τοῦ Ἐπισήμου Κέντρου εἶναι γνωστόν· οἱ πλεῖστοι τῶν εὐπαιδευτῶν κληρικῶν διὰ λόγους μὴ τιμῶντας σιδενα στρατιωτικὴν τῆς Ἐκκλησίας ἐλιποτάκτησαν εἰς πρώτην διαταγὴν τῆς ἐκθρεψάσης αὐτοὺς μητρός. Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἐπεβαλεν εἰς αὐτοὺς τὰς τυπικὰς πειθαρχικὰς ποινὰς· ἄς ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν Θρ. Ἐνωσιν νὰ ἐκφράσῃ καὶ αὐτὴ τὴν βαθειὴν τῆς λύπην ἐπὶ τῇ διαγωγῇ τῶν μορφωμένων κληρικῶν μας.

Πιστοὶ εἰς τὴν ἀναγραφὴν ὀφείλομεν νὰ μὴ λησμονήσωμεν ὅτι τὸ Σεβαστὸν Οἶκον. Πατριαρχεῖον ἐπὶ τῇ διεξοργῇ τοῦ δημοφιλίσματος διετράνωσεν αἰσθήματα πολλῆς ἐκτιμήσεως πρὸς τὴν Θρ. Ἐνωσιν. Ἐξαπέλυεν ἐγκυκλίους εἰς ὅλους τὰς μητροπόλεις Θρακῆς ἐντελλόμενον αὐταῖς ὅπως τιθῶσιν εἰς τὴν διαθέσιν τῆς Θρ. Ἐνώσεως διὰ νὰ σινιελῶσιν πρὸς τελειοτέραν ἐκδήλωσιν τοῦ γενικοῦ πόθου. Ἡ ἔμμεσος αὐτῇ ἀναγνωρίσις τῆς Θρ. Ἐνώσεως ἐκπορευομένη ὑπὸ τοῦ Ἁγ. Θεησκευτικοῦ ἡμῶν Κέντρου ἐπικαιρῶς ἔρχεται πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἀρχικῶς ἐκφρασθείσης ἰδέας ἡμῶν ὅτι ἡ ἀληθὴς ἐκτιμήσις ἐπέρχεται κατόπιν λυσιστελοῦς ἐργασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Σχέσεις μετὰ τῆς ἐπιτροπείας Ἀλυτρώτων καὶ Πανθρακικῆς Ἐνώσεως.

Ὁ σκοπὸς ἀμφοτέρων τῶν ἀδελφῶν τούτων σωματείων συμπίπτει μετὰ τοῦ ὅτι τοῦ ἡμετέρου σωματείου ἐτιδιωκομένου τειούτου, Πολυ-

τίμου; ἀμφοτέρω παρόσχον ὑπηρεσίας καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ πολέμου προσανατολισθέντα πρὸς τὴν πολιτικὴν ἐκείνην ἥτις ἐμεγάλωσε τὴν Ἑλλάδα καὶ ἔσωσε τὸν Ἀλύτρωτον Ἑλληνισμόν.

Πρὸ ἔτους σχεδὸν ἠντιχρήσαμεν νὰ γνωρίσωμεν τὸν πρόεδρον τῆς Πανθρακικῆς, τὸν ρήτορα τῆς Ἑλληνικῆς ἰδέας καὶ θερμορῶν πατριώτην κ. Δοξιάδην τιμήσαντα δὲ τὰς συνεδριάσεις τοῦ ἡμετέρου συμβουλίου μετὰ τοῦ ἐξέχοντος προέδρου τοῦ Π. Ἰδρύματος Περιθάλψεως κ. Πετιμεζᾶ. Ἐξεθέσαμεν εἰς ἀμοιβεῖς τὴν οἰκτρὰν θέσιν εἰς ἣν περιήλθεν ὁ Θρακικὸς ὄμοσπλητὴς πληθυσμὸς καὶ τοὺς εὐχαριστοῦμεν δημοσίᾳ διότι πρόσεχώρησαν ἀμέσως εἰς τὴν ἄποψίν μας περὶ διατηρήσεως ὀφθαλμοτροφείων ἐν Θράκῃ. Ἀπὸ ὁκταμήνου, λειτουργοῦσι τρία τοιαῦτα, ἐν Ἀδριανουπόλει, 40 Ἐκκλησίαις καὶ Καλλιπόλει.

Ἐκθέσωμεν ἤδη τοῦ λόγου τοῦ δημοιηγήσματος, τὴν διενέγειαν καὶ τὰ ἐπακόλουθα αὐτοῦ.

Ἐνθυμείσθε βεβαίως, Κύριοι, ὅτι ὅταν πρὸ ἕξι μηνῶν ἡ Συνδιάσκεψις ἤρχισεν νὰ σκέπῃται περὶ τῆς τύχης τῆς Θράκης μοιλονότι ἡ Εὐρώπη σύσσωμος ἀνεγνώρισεν τὰ ἐπ' αὐτῆς δίκαια τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὁ Νέος Κόσμος παρασυρθεὶς ὑπὸ βουλγαρικῆς προπαγάνδας ἢς προϊστατο ὁ γνωστὸς Πιναρέτοφ, οὗτινος τὴν δραστηριότητα ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν, ὁ Νέος Κόσμος ἔδειξε διαθέσεις πρὸς ἐπίλυσιν τοῦ Θρακικοῦ ζητήματος μὴ ἀνταποκρινόμενος ποσῶς πρὸς τὰς πομπικῶς ἐξαγγελλθείας ἀρχὰς τοῦ Προέδρου αὐτοῦ Βίλσον. Ὡς ἀπεδείχθη κατόπιν δὲν ἔπταιον οἱ Ἀμερικανοὶ καὶ πολὺ ἀδίκως ἐχρηματηρήσθησαν τότε ὡς μισέλληνας. Ἀπλοῦστατα οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἶχον ἐκείνας τὰς ἐθνολογικὰς γνώσεις περὶ Θράκης, τὰς ὁποίας ἐσέβριεν ἡ συστηματικὴ Βουλγαρικὴ προπαγάνδα. Τὸ τοιοῦτον, ὡς ἦτο ἐτόμενον, ἐπέσυρε τὴν προσοχὴν τῶν Ἑλληνικῶν Θρακικῶν Σωματείων τὰ ὅποια καὶ ἀπεφάσισαν νὰ διαφωτίσωσι τοὺς Ἀμερικανοὺς περὶ τῆς ἀληθείας καὶ περὶ τῆς ἐθνολογικῆς ὑποστάσεως τῆς Θράκης. Πρωτοβουλία τῆς Ἐπιτροπείας ἀλύτρωτων, Πανθρακικῆς καὶ Θρακικῆς Ἐνώσεως ἀπεφασίσθη το γνωστὸν ὑμῖν δημοιηγήσιμα, οὗτινος συμμετέσχον οἱ ἀπανταχοῦ τῆς Γῆς Ἕλληνες Θράκες. Το ἡμέτερον σωματεῖον μετὰ πολλῆς θερμῆς ἀνέλαβε τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἔργου ἐν τῷ κύκλῳ τῆς δράσεώς του. Ἐὰν λάβητε ὑπ' ὄψιν ὅτι ἦτο ἀνάγκη ἐπειγόντως νὰ ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὰς ἐλπίδας τὰς στηριχθείσας ἐφ' ἡμῶν θὰ συνομολογήσητε ὅτι ἡ ἐντὸς δεκαπέντε μόνον ἡμερῶν ἐκπλήρωσις τῆς ἀναληφθείσης ὑποχρεώσεως δὲν ἦτο εὐτόλος. Ἐν τούτοις τὸ ἔργον ἐπεραιώθη

ἐγκαίρως. Τὸ δημοψήφισμα ὑπεγράφη ὑπὸ τῶν ἀρρένων κατοίκων ἑκάστης κοινότητος ἰδιαιτέρως. Οὐδεὶς σχεδὸν Ἑλλήν Θράξ ἐκ τῶν ἐπιτομῶν τινῶν ὑπερέβηεν εἰς τὴν ὑπογραφήν ἐγγράφου δηλωτικῆς τοῦ ἴε οὐ μὰς ποθοῦ.

Τῆς ἀκτίνος τῆς ἡμετέρας δράσεως μὴ ἐξικνουμένης πέραν τῆς Τουρκοκρατουμένης Θρακῆς ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπὸ τῆς ἡμετέρας Ἐπιτομῆς συλλεγεῖσθαι ὑπογραφῶν ὑπερέβη τὰς 13 χιλιάδας γνησίας ὑπογραφῆς ἀρρένων ἄνω τῶν 20 ἐτῶν. Αἱ ὑπογραφαὶ δὲν εἶναι ὀλιγαί λαμβανουμένου ὑπ' ὅψιν ὅτι ἡ παλινοστήσις τῶν ἐν Ἑλλάδι προσφυγῶν Θρακῶν δὲν ἐγένεν ἀκομῆ. Οἱ προσφυγῆς Θραῖκες μὴ συμπεριλαμβανόμενοι εἰς τὸν ἄνω ἀριθμὸν δὲν ἔμειναν ξένοι εἰς τὴν πανθρακικὴν τασίν ἐκδήλωσιν, ἀλλὰ ὑπέγραψαν εἰς τὸ δημοψήφισμα τῶν ἐν Ἑλλάδι περιπεδημούντων Θρακῶν.

Τὰ τμήματά μας πολυτίμους παρεσχον ὑπηρεσίας πρὸς διεκπεραίωσιν τοῦ ἔργου καὶ εὐλόγως ὀφείλομεν νὰ κάμωμεν μείαν τῆς δραστηριότητος αὐτῶν. Ἐγένετο ἀνάγκη ἐπιστρατεύσεως καὶ τῶν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου κυρίων Π. Κουρτίδου καὶ Π. Λαμπταδάρη προθύμως ἀναδεχθέντων καὶ μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας διεκπεραιωσάντων τὰ ἀνατεθέντα αὐτοῖς καθήκοντα.

Τὰ δημοψηφίσματα ἐγένοντο εἰς διπλοῦν, κατετάχθησαν κατὰ κατὰς καὶ προσωρισθήσαν διὰ τὴν πρόεδρον τῆς Ἀμερικ. Δημοκρατίας καὶ διὰ τὴν Γερουσίαν αὐτῆς. Ἀνετέθη εἰς ὀκταμελῆ ἐπιτροπὴν ὅπως μεταβαίνοισα εἰς Ἀμερικὴν ἐγχειρίσῃ τὰ δημοψηφίσματα ὅπου δεῖ καὶ διὰ καταλήλων διαλέξεων διαφωτίσῃ τὸν Ἀμερικανικὸν λαὸν περὶ τῶν ἀπομαργαπτῶν ἐπὶ τῆς Θρακῆς δικαίων μας. Δύο ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς θα ὑποδεικνύοντο ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου Σωματείου, κοινῇ δὲ ἀποσφάδει ὁρίσθησιν καὶ τὰ προσόντα ὑφ' ὧν ὀφείλομεν νὰ εἶναι προεπιλεγμένα πάντα τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, δηλ. Ἀγγλομαθεῖς, τελειόφοιτοι τῆς Ροβερτιείου Σχολῆς, δι' εὐνοήτους λόγους. Θραῖκες τὴν καταγωγὴν καὶ ἐντριβεῖς περὶ τὰ θρακικὰ πρόεδρος θὰ ἀνεδικτυεῖτο κοινῇ ὑποδειξεί τῶν τριῶν σωματείων. Ἀνεξορτήτως τῆς ἐπιτυχίας τοῦ διαβήματος ἀναγκαζόμεθα νὰ τονίσωμεν ὅτι δυστυχῶς ἐν τῇ ἐπονεύσῃ συγκροτήσει τῆς ἐπιτροπῆς δὲν ἐτηρήθησαν ἀπολύτως οἱ τεθέντες ὅροι ἢ Θρακικῆ ἢ τοιαύτης ἀντιπροσωπεύθῃ μόνον ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Καλτσᾶ συγκεντροῦντος ἀπολυτῶς πάντα τὰ ὑποδειχθέντα προσόντα καὶ δικαιοῦσαντος τὰς προβλέψεις μας καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν. Οὐδὲν ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμεν οὔτε περὶ τοῦ ἠθικοῦ οὔτε περὶ τῆς φιλοπόνου δράσεως καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ φρονούντες ὅτι κατ' ἀρχὴν προκειμένου περὶ ἐθνικῶν συμφερόντων ὀφείλομεν νὰ θυσιαζώμεν τοὺς ἀρεστοὺς χάριν τῶν ἀρίστων, δὲν ἀπέσομεν ἀδελφικῆς διαμαρτυρίας ὅπως ἐν τῷ μέλλοντι τοῦλάχιστον τηροῦνται ἀπαρεγκλίτως καὶ ἀμερολήπτως οἱ οὐσιώδεις ὅροι οἷα σὸς ἕθνεως ἀποστολῆς.

Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ δημοψηφίσματος ἦσαν πλέον ἢ ἱκανοποιητικὰ ἀφοῦ ἄλλως ἐπρόκειτο περὶ δικαιοτάτου ἀγῶνος. Εἰς πολλὰς διαλέξεις ὁ κ. Κωνσταντινῆς καὶ ὁ κ. Καλτσᾶς ἀπέπτυξαν τὴν

εθνολογικήν υπόστασιν τῆς Θράκης, ἐπὶ ολοῦθησαν δὲ ψηφίσματα καὶ ἐστάλησαν τηλεγραφήματα διατρεπῶν Ἀμερικανικῶν ὁμίλων πρὸς τὴν Συνδιάσκεψιν ἐνισχύοντα τὰ ἀδρά ἐπιχειρήματα τῆς ἐπισημοῦ Ἑλλάδος πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς πολυπαθοῦς χώρας μας. Τὸ ἡμέτερον συμβούλιον ἔλαβε λεπτομερῆ ἀπολογισμὸν τῆς δυνάμεως τῆς ἐπιτροπῆς δι' ἐκθέσεων καὶ τηλεγραφημάτων σταλέντων ἡμῖν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, ὑπὸ τοῦ κ. Καλτσᾶ, ὑπὸ τῶν ἐν Ἀθήναις σωματείων καὶ ὑπὸ ἄλλων ἐπισήμων κέντρων. Ἡ μεγαλειτέρα ἐπιτυχία ἐσημειώθη εἰς τὴν ἀναγνώρισιν ἐκ μέρους τῆς Ἀμερικανικῆς Γερουσίας ὅτι ἡ Θράκη εἶναι Ἑλληνική.

Ἐισερχόμεθα ἤδη εἰς τὸ περὶ προσφύγων Θρακῶν ζήτημα. Οἱ ἐκ τῆς πατρίδος αὐτῶν ἐκδιωχθέντες Θράκες διαιροῦνται εἰς δύο κατηγορίας. Οἱ πρῶτοι διωγμοὶ ἂν ἐντυμῆσθε ἤρχισαν πρὸ τοῦ γενικοῦ πολέμου, δηλαδὴ κατὰ Μάρτιον τοῦ 1914. Οἱ βία ἐκαταρσιθέντες οὗτοι Θράκες ἐστάλλοντο κατὰ χιλιάδας πρὸς τὴν μητέρα Ἑλλάδα. Ὁ τότε νομάρχης Ἀδριανουπόλεως Χατζῆ Ἀδῆλ βῆς δὲν ἠσχύοντο ποσῶς διακηρύττων ὅτι ἡ μεταναστευσις ἦτο οἰκτιροβελής. Μετὰ τὴν κήρυξιν τοῦ Γενικοῦ πολέμου, ἦτοι τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1915, ἤρχισεν ἡ δευτέρα περίοδος τοῦ διωγμοῦ· ἐπειδὴ ἐνεκα διακοπῆς τῶν συγκοινωνιῶν δὲν ἦτο δυνατὴ ἡ ἀποστολὴ τῶν ἐκδιωχθέντων ἔξω τῶν συνόρων ἔξευρᾶθῃ ἢ λέξῃ μετατοπίσας, ὑπαγορευθεῖσα δὴθεν ὑπὸ στρατιωτικῶν λόγων. Οἱ μετατοπισθέντες διήλθον τὰς ἡμέρας τοῦ πολέμου—ὅσοι δὲν ὑπέκριναν εἰς τὸς κακοτυχίας—ἐντὸς τῆς Ὀθμῆς, εὐτακτορίας, ἀλλ' ἅπαντες μακρὰν τῆς γενετέρας αὐτῶν. Ἔχομεν λοιπὸν Θρακὰς πρόσφυγας παλιννοστοῦντας, δηλ. τοὺς ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι εὐρισκομένους καὶ Θρακὰς πρόσφυγας μετατοπισθέντας τοὺς τελευταίως καταστραφέντας. Οἱ μετατοπισθέντες ἅμα τῇ ἀνακοχῇ ἐσπευσαν νὰ μεταβῶσι εἰς τὰ χωρία τῶν ἐγκαθιστάμενοι εἰς τὰ κτήματα αὐτῶν, ἀλλ' ἐστερημένοι τῶν πάντων καὶ ἰδίως μικροῦ κεφαλαίου ἰκανοῦ πρὸς ἀναξωσρόνησιν αὐτῶν. Ἐτεβάλλετο πρωτίστως ἡ οἰκονομικὴ ἀνάσθασις τῶν ταλαιπώρων τούτων ἀδελφῶν μας. Ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία καὶ ἡ φιλόανθρωπος δράσις τῶν Ἑλλ. Σωματείων ἀνεκοίφισε προσωρινῶς τοὺς πάσχοντας· καὶ τὸ ἡμέτερον σωματεῖον ἀπέστειλε τοιαύτας βοηθείας εἰς εἶδη τὰς εἰδη τῶς περισσώτερον δοκιμασθείας περιφερείας 40 Ἑλληνιστῶν καὶ Βιζύης· τὰ εἶδη ταῦτα κυρίως πανικὰ ἀπεστάλησαν ἡμῖν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπείας τῶν Ἀλυτρώτων. Τὴν λυσιστελεστέρα ὅμως βοήθειαν παρέσχεν ἡ Σεβαστὴ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀποδεχθεῖσα τὸ σύστημα τῶν ἀλληλοχρεῶν γεωργικῶν δανείων διενεργουμένων ὑπὸ τῆς ὑπὲρ τῶν μετατοπισθέντων Ἑλληνικῶν πηλοσῶν Κ. Ἐπιτροπῆς, ἐν τῷ συμβούλιῳ τῆς ὁποίας παρακαθῆνται δύο τῶν μελῶν τοῦ Ἀ Συμβουλίου τῆς Θρακικῆς Ἐνώσεως.

Ἡ παλινόσθησις τῶν ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι προσφύγων Θρακῶν δὲν ἐπετρόπη μέχρι σήμερον καὶ ἂν αὐτῆς τῆς Σ. Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως· ἐπικροτοῦμεν ἐκθύμως τὴν βραδύτητα ταύτην διὰ δύο λόγους· πρῶτον μὲν διότι οἱ ἐκεῖ συμπατριῶται μας φιλοξενούμενοι νῦν ἐν Ἑλλάδι διόρουσιν ἐν πληρῇ ἐννομίᾳ καὶ ἀσφαλείᾳ, χωρὶς νὰ ἀμφιβαλλῶσι ποσῶς ὅτι ἡ τοιαύτη κατάστασις δὲν θά

διαρκέσει εἰσέτι ἐπὶ πολὺ· δεύτερον δὲ διότι ἀπαιτεῖται προπαρασκευαστικὴ ἐργασία πρὸς ἐγκατάστασιν ἑσῶ καὶ τμημάτων· πολλοὶ τῶν ἀταχῶν τούτων ἰδιοκτητῶν μόνον τὰ θεμέλια τῶν ὀρίων των ἠὰ ἐύρωσι. Σωκρεφθέντες μετὰ τοῦ κ. Λαζάρου, προέδρου τῆς Πανθηραϊκῆς, ἐθέσαμεν τὰς βάσεις σινηθῶς συνεργασίας τῶν δύο σωματείων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς παλιννοσησεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Σχέσεις μετὰ τῶν Ἐπισήμων Κέντρων.

Αἱ μετὰ τῶν Ἑλληνικῶν Ἐπισήμων Κέντρων σχέσεις ἀπέφεραν τοὺς μεγαλειότους καρποὺς· ἀλλὰ θὰ μᾶς εἰτερέψητε ν' ἀποσχωμεν τῆς δημοσιᾶς ἐθέσεως αὐτῶν δι' εὐνοητοὺς λόγους. Ἡ ἀβροτής ἀμφοτέρων τῶν προσημασμένων ἀρχῶν, πολιτικῆς καὶ στρατιωτικῆς, ἢ προθεμία αὐτῶν καὶ αἱ προσπαθεῖαι, ἅς κατέβαλον ἐπὶ παντος υποβαλλομένου ζητήματος ἀπέσπασαν πολὺν εὐλόγως τιλοὺς πανθηραϊκῆς πρὸς αὐτοὺς εὐγνωμοσύνην. Δὲν εἶμεθα ἡμεῖς οἱ ἐνδεδειγμένοι ὅπως ἐξυψώσωμεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐμπέζουσαν Ἑθνικὴν ἐκτίμησιν ἢ δικαιότατα ἀπολαύουσαι, ὀφειλομεν ὅμως καθήκοντος τὰ τονίσωμεν, ὅτι οἱ ἐξέχοντες οὗτοι ἀναισθητοὶ ἐπρόξην καὶ πράττουσι πᾶν τὸ δυνατόν πρὸς ταχύτεράν ἐκκλήρωσιν τοῦ σκοποῦ ἡμῶν. Ὑποβάλλομεν πρὸς ἀρροτιέρους τῆς θερμοτικῆς τῶν εὐχαριστιῶν μας διὰ τὴν εὐμενῆ αὐτῶν συναντιλήψιν καὶ ἐμπαισιούνην, δι' ὃν ἐπισημασ τὸ ἡμέτερον σωματεῖον, ἐπιδειξάντες πολὺ ἐνδιαφέρον δια συνεχῶς πρὸς αὐτὸ ἐταψῆς.

Συνοψίζοντες τὰς ἐνεργείας μας, Κύριοι, φρονοῦμεν ὅτι οὐδεμίαν παρελείψομεν εὐκαιρίαν πρὸς ὑποσημείωσιν τὸ γ' ἐφ' ἡμῖν τοῦ Θερακικοῦ ἀγῶνος, ὑποβαλλόντες ἐγκαιρῶς ἐκθέσεις, ὑπομνήματα καὶ τηλεγραφήματα πρὸς διάφορα ἐξέχοντα μέλη τῆς Συνδιασκεψεως. Σημαιοῦμεν ἐκτάκτως τὸ περὶ Ὀριάκοι ὑπόνημα, τὴν περὶ τοῦ Βουλγαρικοῦ ἀληθισμοῦ Θεράκης στατιστικὴν καὶ τὴν τελευταίαν τηλεγραφικὴν διαμαρτυρίαν πρὸς τὸν Ἡνωμένον Ὑπον τῆς Ἀμερικῆς· διὰ τὴν ἐρόσητον διακονίαν τοῦ κ. Βίλων περὶ τοῦ Βορείου τμηματος τῆς Θερακῆς.

Πέσαι οἱ προσπαθεῖαι τοῦ Α. Συμβουλίου εἰρηνεαῖ προκίστεως ἀτέβλεψιν ὅπως οἱ ἰσχυροὶ τῆς Γῆς κατινοήσωσι τὰ ἀπαραγορευτικὰ δικαία τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐπὶ τῆς Θερακῆς, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ Τραπεζεμγιετί, τοῦ ὁλοῦν οἱ πατρῶνες ἐλλείψει ἄλλων ἐπιχειρημάτων ἐπισηθέντες δὲ εἰς τὴν προγονικῶς κληρονομηθεῖσαν αὐτοῖς ἐνοπλίον βίαν, ἐνόμισαν ὅτι ἠδύνατο νὰ διειρευθῶσι ἐπιτυχίως ἀναδεικνύοντες Θερακικὸν ἥρωα τὸν Τουρκαλβανὸν Τζαφέ Ταγιάρ. Πέσον οἱ στραῖ ἠτατήθησαν μᾶς τὸ ἀπέδειξαν τὰ γεγονότα.

Τὸ Τζαφερικὸν περσιτέχημα παροδικῶς ἀνησίχησε τοὺς ἀπαισιόδοτους, πολλοὶ τῶν ὁμοίων ἐξ ἰδιοσυνεργασίας ἴσως ἀποδίδουσιν ὑπερβολικὴν σημασίαν καὶ εἰς τὸ ἐλάχιστον ἀντίθεσον. Ἡ Θρ. Ἐνωσις παρηκολούθησε καὶ παρακολουθεῖ τὴν ἐξελίξιν τοῦ κινήματος.

Οἴκημα καὶ γραφεῖα τῆς Θρακικῆς Ἐνώσεως.

Μᾶς ἐπινευρίσατε ὑπὸ τῆν φιλοξενον στέγην τοῦ Γερμανοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλολ. Συλλογοῦ, τοῦ προτανοῦ τῶν Ἑλληνικῶν σωματοειῶν Ὑπὸ τῆς παρουσίας συνθηκῆς τῆς κτίσεως καὶ τοῦ δυσμενῶν ἰδίως τῶν οἰκηματικῶν θὰ μᾶς δικαιώσητε, ἐπιζόμεν, ἐκν ἀμολογήσωμεν ὅτι δὲν ἠδονήθημεν νὰ ἐξεραφῶμεν ἐν τῆ περιοχῇ τοῦ Πέδου καταλλήλῳ οἴκημα πρὸς ἐργατασιασιν τῶν γραφειῶν τῆς Θρ. Ἐνώσεως. Ὑπὸ ἡμῶν παντοσε προσφωτιστητος εὐεργισθησαν ὁλόκληρον ἔτος ἐντω θὰ ἐπινοώμεν ὅτι τὸ νέον Δ. Συμβούλιον θὰ σταθῆ εὐχερέστερον ἡμῶν πρὸς ἐξενερεσιον στέγης, διὸν κατεχρησθημεν ἀρκουνοτος τῆς φιλοξενείας καὶ Συλλογοῦ. Ὑποβαλλόμεν δημοσίᾳ τῆς ἐπιζουμένης μᾶς εὐχαριστίας πρὸς τὸ ἀξιότιμον Δ. Συμβούλιον τοῦ Ἑλλ. Φιλ. Συλλογοῦ δια τὴν εὐμένειαν ἣν ἐνδεικνυται πρὸς τὸ Σωματεῖον ἡμῶν.

Παραιτήσεις καὶ ἀντικαταστάσεις.

Πρὸ ἑξ μηνῶν ὁ ἰσὶ κτίθουος μῆνας φιλοπόνοος ἐργασθεῖς ἐν τῷ Δ. Συμβούλιῳ ἂ ἀντιπροεδροος ἡμῶν κ. Ξεν. Ζώτος παρητηθη, ἐνεμενετ δε εἰς τὴν παραιτησιον τοῦ καρὰ τὴν γενομένην περὶ ἀνικλησεωσ παρητηθῶν ἀνεδειχθη ἂ ἀντιπροεδροος ὁ κ. Μινομηλίδης ἀναικτιστηθεῖς ὑπὸ τοῦ κ. Κουρτιδου ὡς εὐλαζοντοσ. ἰκνωθησεῖς δὲ τῆς θέτειος συμβόλιον προσελάβομεν τὸν ὡς τοιοῦτον ἐυλαζοντι κ. Ἄντ. Παναζιζην.

Πρὸ δυο μηνῶν ὁ προεδροος ἡμῶν Ἅγιος Σελεσκίνας κ. Γερμανοος ἀπέπελε παρητησιον ἠ ἐκ τοῦ συμβούλιον ἀποχώρησις τῆς Δ. Σεβασμοτιητος ἥτις ἐπὶ δε σμινον μετὰ πολλῆς προθυμιασ διεθροεν ὅλην τὴν μορφησιον καὶ κτισπονοσιον Ἀυτῆς πρὸς ἐξυψηρησιον τῆς Θρ. Ἐνώσεως. ἀλγεινήν ἐνεποτηρεν ἡμῖν ἐντύπωσιον μετριοσεῖσιαν κατόπιν τῶν δοδεσῶν ἐξηγησεωσ ἐκ μερους Ἀυτῆς, ὅτι ἡ ἀποχώρησις αὐτῆ ἐπεβίλλετο διὰ δυο λόγουσ : ἂ ἡ διεθρονοσις δυο σχολιῶν, τῆς Θεολογικῆς καὶ τῆς Ἐμπορικῆς, ἠραγαζε τὴν Δ. Σ. νὰ μεινη μαζην τῶν κέντρον καὶ β' ὑποδειχθείσα νὰ ἀντιπροσωπευση τὴν Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν εἰς το προσεχωῶσ συγροσηθησομενον Παγκοσμιτικὸν συνεδριον ἔχει ἀνάγκην προπαρασκευαστικῆς ἐργασίης. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δι' ἐπιστολῆς παρεκάλεσε τὴν Δ. Σεβασμοτιητα ὅπως ἀποσηρη τὴν πορτίτησιον καὶ ἐξακολουθήση διατελοσια προεδροος, ἐστὼ καὶ ἂν κωλύηται νὰ προσερχηται τακτικῶσ εἰς τὰ συνεδριάσι.

Τὸ Δ. Συμβούλιον συνῆλθεν εἰς ἑὸ τακτικῶσ συνεδρίασι καὶ ἐκτίκτουσ. Συνεκάλεσε μίαν Γεν. Συνέλευσιον τὴν 1ην Σεπτεμβρίου παρελθόντοσ ἔτσι πρὸς ἐπιρῆφοσιον τοῦ διοριστικοῦ κωνομοιοῦ τῆς Θρ. Ἐνώσεως.

Τὰ εἰσελθόντα ἔγγραφα ἀνήλθον εἰς 205 καὶ τὰ ἐξελθόντα εἰς 102. Ἡ Ἐνωσις ἐξέδωκεν ἐπίσης πιστοποητιᾶ καταγωγῆς διὰ τοῦσ Θράκοις τοῦσ πιρπηροπομένοσ εἰς αὐτὴν ὑπὸ τῶν ἐπισήμων κέντρον.

Τὰ γραφεῖα τῆς Θρ. Ἐνώσεως ἦσαν ἀνοικτὰ καθ' ἕκαστην πλὴν τῶν ἑορτῶν ἀπὸ τῆς 2 μέχρι τῆς 6 ὥρεσ μ.μ. παρουτιᾶ παντοσε τοῦ διευθοντοσ συμβούλιου κ. Π. Λιμπιζιδι.

ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ ΤΑΜΙΟΥ

Φίλοι ἑταῖροι,

Ὑποβάλλων ἡμῖν τὴν κατὰ τὸ διαρρεῦσαν Ἀ' Συλλογικὸν ἔτος τῆς Θρακικῆς Ἐνώσεως ταμειακὴν διαχείρισιν σημειῶ ὅτι μέλη τακτικά ἐνεγράφησαν 175 ἐξ ὧν 20 μεταγρόντα δὲν ἠθέλησαν νὰ τιμήσωσι τὸ ἔργον τῆς Ἐνώσεως διὰ τῆς συμβολῆς των καὶ ἐπομένως μὴ καταβαλλόντα τῆς ἐγγραφῆς τὰ δικαιώματα διεγράφησαν. Παραμένον ἐπομένως κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους 155 μέλη.

Εἰσπραχθήσαν ἀπὸ δικαιώματα ἐγγραφῆς 142 μελῶν (τῶν λοιπῶν τελευταίως ἐκλεγέντων καὶ μὴ ἀποτισάντων ἔτι τὰ δικαιώματα ἐγγραφῆς ὡς καὶ τὰ μηνιαῖα)	Α. Τ.	584
καὶ ἀπὸ τὰς μηνιαίας αὐτῶν συνδρομῆς		565,50
ἀπὸ ἔκτακτον κονδύλιον		1200
	Τὸ ὅλον	Α. Τ. 2349,50

Ἐδατανήθησαν δὲ μὲ λεπτομερῆ σχετικά ἐντάλματα ὧν ἀκριβῆς σημειώσεις ἐδόθη ὅπου δεῖ	Α. Τ.	4126,70
εἰς μισθοὺς τοῦ προσωπικοῦ		579,50
γραφικὴν ὕλην καὶ τυποτικά		54,88
διὰ δημοσιεύσεις		7
εἰς Ἑλλ. Φιλ. Συλλογον		80
εἰς τηλεγραφικά καὶ ναυδρομικά		45,39
διάφορα μικρὰ ἔξοδα		18,27
εἰς εἰσπράκτορα κ. Μαρμύπουλον ἐπὶ 300 Α. Τ.		
εἰσπραχθειῶν δι' αὐτοῦ.		30
ἔρανον διὰ τὸν χρυσοῦν στέφανον τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Ἐθνους κ. Ἑλ. Βενιζέλου		13,90
ἐκφορωτικὰ καὶ ἔξοδα ἀποστολῆς ἐνδυμ. προ- σφύγων		48,64
	Τὸ ὅλον	Α. Τ. 2004,28
καὶ μένουσιν εἰς τὸ ταμεῖον	, ,	345,22

Αἱ πληρωμαὶ ὅλαι ἐγιναν ἐπὶ ἀποδείξει κατόπιν ἐκδόσεως παρὰ τοῦ προεδρείου ἐνταλμάτων καὶ εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς ἣν θὰ ἐκλέξῃ ἡ παροῦσα συνέλευσις.

Καθυστεροῦνται ἐκτὸς τῶν συνδρομῶν τῶν τελευταίως ἐγγρα-
φέντων μελῶν, συνδρομαὶ παρὰ διαφορῶν ἑταίρων Α. Τ. 138· ἢ
καθυστερήσεις αὐτῆ ἀποδοτέα μᾶλλον εἰς τὴν ἀνεπάρκειαν τοῦ λο-
γοδοτοῦντος, παρὰ εἰς τὴν ἔλλειψιν προθυμίας ἐκ μέρους τῶν μελῶν
τὰ ὅποια οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπάρχει ὅτι θέλουσιν εὐαρεστηθῆ
νὰ κανονίσωσι τὴν θέσιν των εἰς τὸν διάδοχόν μου.

SISMANOGGIO
MEGARÒ